

land, ser vi jo masser af gode eksempler på, hvordan man udvider servicen: har pasningsgaranti, har lavet en folkeskole, hvor eleverne er begyndt at lære noget, har skabt en ældreomsorg, hvor de ældres integritet er i højsædet, og hvor de selv kan vælge, hvad for en hjemmehjælp der kommer, hvad for noget mad de spiser, og hvor der er øget fokus på genoptræning.

Det er alt sammen ting, der gør, at det her samfund jo altså i dag står som et stærkere og bedre samfund, end det gjorde for 5-10 år siden. Dermed har jeg jo ikke sagt mere, for jeg hader de her sort-hvide debatter, hvor nogle skal stå og tale alt ned i et sort hul, og så skal en anden altså stå og forsøge at tale det helt op i Paradis.

Dermed ikke være sagt, at der ikke er udfordringer nu. Der er da masser af udfordringer. De skal ikke alene løses med flere penge, de skal i høj grad også løses, ved at vi bruger pengene med større omtanke. Og lige præcis det eksempel med, hvordan man på privatskolerne har kunnet lave nogle skolefritidspasningstilbud, som, når vi ser på deres omkostninger, sådan set er lettere, altså billigere, end det modsvarende eksempel i den kommunale folkeskole, er da et interessant eksempel på, hvordan man kan tage ved lære, f.eks. ved at bruge ressourcerne mellem skole og eftermiddagspasning i et større glid og i en større sammenhæng. Det er et glimrende eksempel.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn, og så går vi tilbage til hovedspørgeren. Hr. Morten Bødskov for sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:30

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, vi er rigtig mange, som føler med finansministerens anstrengelser for at tale regeringens politik ind i Paradis, for der er, tror jeg, rigtig mange, som har meget, meget svært ved at forstå, at man hører, at nu har kommunerne fået en ekstra milliard kroner til at investere i ældreområdet og i daginstitutioner og folkeskoler, og så finder man ud af, at der åbenbart ikke er en ekstra milliard kroner – det er inden for den samme ramme, og det er sådan lidt finansministeriel fikumdik, hvordan de der tal kommer frem. Og så får man at vide, at nu er der lige pludselig 100 mio. kr. næste år til nye skoletilletter, således at de kan blive renoveret, og så finder man ud af, at de 100 mio. kr. var 50 mio. kr., og det viser sig så, at pengene rent faktisk

ikke er der, og at det er kommunerne, der selv får lov at betale det.

Det er jo beviset på, hvorfor finansministeren har så utrolig svært ved at tale regeringens politik ind i Paradis, for der er simpelt hen ikke sammenhæng i det. Når borgerne i Frederiksberg Kommune, i Gladsaxe, Hvidovre og Hillerød oplever millionbesparelser på børneområdet, når de i Silkeborg, Roskilde, Aalborg og Ringsted oplever millionbesparelser på skoleområdet og på ældreområdet, og når de i Struer, Næstved, Silkeborg, Ringsted og Dragør oplever det samme, så forstår jeg virkelig godt, at almindelige familier har svært ved at se sammenhængen i regeringens politik.

Men kan vi ikke bare få at vide en gang for alle: Er der tale om, når det handler om væksten i det offentlige serviceforbrug, en stigning eller et fald i realvæksten?

Kl. 14:31

Formanden:

Så er det finansministeren.

Kl. 14:31

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det afgørende er, at der er realvækst, at vi år for år bruger flere penge på det offentlige forbrug.

Jeg står ikke og taler regeringens politik ind i Paradis. Jeg sagde faktisk, at det har jeg ikke nogen ambition om at gøre, for dér er regeringens politik ikke, men vi arbejder år for år på at gøre tingene stadig bedre. Og man kan da tage en tur med derud, altså, man kan tage til Stevns, hvor jeg var nede for nylig, og hvor man er tæt på at indvie et superlækkert nyt børnehus. Der er fantastiske forhold for de børn, der skal passes nede på Stevns. Eller man kan tage med til Rebild, hvor jeg også var for et par uger siden, og hvor man lige har udvidet det tilbud, der er i dagplejen, ved at lave et fælleshus, sådan at børnene kan komme i aflastning der.

Der er jo masser af jordnære eksempler på, hvordan det her samfund dag for dag bliver bedre. Det hænger bl.a. sammen med, at vi altså dag for dag bruger flere penge. Vi bruger 26½ pct. af bruttonationalproduktet på offentligt forbrug, og det er en større andel af samfundskagen end den, man brugte på det under den tidligere SR-regering. Det er et faktum.

Inden for det ekstra store råderum er det jo altså en vedvarende opgave at bruge pengene med størst mulig omtanke, og der kan man da finde eksempler på kommuner, der gør det bedre end andre. Man kan da også finde eksempler på kommuner, der har enhedsomkostninger, der